

Sygn. akt III CSK 382/16

POSTANOWIENIE

Dnia 13 czerwca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z wniosku S. z siedzibą w G.
przy uczestnictwie E. W. G. , D. D., A.G. , P. D. i D. D.
o stwierdzenie nabycia spadku,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 13 czerwca 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestniczki D. D.
od postanowienia Sądu Okręgowego w K.
z dnia 14 kwietnia 2016 r., sygn. akt II Ca (...),

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od uczestniczki D. D. na rzecz wnioskodawcy kwotę
240 zł (dwieście czterdzieści zł) tytułem zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 14 kwietnia 2016 r. Sąd Okręgowy w K., w sprawie o stwierdzenie nabycia spadku, oddalił apelację uczestniczki D. D. od postanowienia Sądu Rejonowego w K. z dnia 6 lutego 2015 r.

Uczestniczka wniosła skargę kasacyjną, wskazując na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, polegającego na wykładni art. 670 k.p.c. w związku z art. 6 k.c. i art. 3 k.p.c. oraz art. 13 § 2 k.p.c. w kontekście zmian dotyczących art. 1015 § 2 k.c. oraz wskazała, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, gdyż „materiał dowodowy nie został zgromadzony prawidłowo”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Z ustaleń Sądów obu instancji, wiążących Sąd Najwyższy i niepodlegających kontroli kasacyjnej (art. 398¹² § 2 i 398³ § 3 k.p.c.), wynika jednoznacznie, że orzeczenie o odrzuceniu spadku zostało złożone po upływie terminu. To ustalenie zaważyło bezpośrednio na treści orzeczenia i nie może mieć na nie wpływu także rozstrzygnięcie kwestii, którą skarżąca określiła jako „istotne zagadnienie prawne”.

Nowelizacja art. 1015 k.c., wprowadzona z dniem 18 października 2015 r. ustawą z dnia 20 marca 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2015 r., poz. 539), nie nasręcza problemów interpretacyjnych; jest jasna i jednoznaczna, dlatego skarżąca nie ma racji wskazując, że powołany przepis jest źródłem wątpliwości i konieczna jest jego wykładnia.

W tej sytuacji skarga - jako w istocie wymierzona przeciwko ustaleniom i ocenie dowodów - nie może odnieść skutku.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.), o kosztach rozstrzygając na podstawie art. 520 § 3 w związku z art. 398²¹, 391 § 1 i art. 13 § 2 k.p.c.

jw